

Svenska Lipizzanerföreningen – Carina Mauritzon Woxmark

Kort om mig: Carina Mauritzon Woxmark, en dressyrinriktad tjej som tränat på svenska halvblod upp till byten i vartannat, piaff, passage, skolor osv som Young rider. Avböjde satsning på Young rider- SM av personliga skäl i slutet på 90-talet/ början på 2000-talet. La av med höstarna då och bodde utomlands samt skaffade barn. La ut en annons i början på 2007 att jag sökte häst och blev kontaktat av Therese Bjerketorp som sökte ryttare på sitt lipizzanersto. Där kom lipizzanern in i mitt liv, i maj 2007, och har sedan stannat. Jag köpte stoet av Therese och har kvar henne idag med ett uppehåll på 5 år då hon va på annan ort som läromästare. Har haft en halvbror till henne, Siglavy Capriola Zawak, som tyvärr fick triangelmärkas pga man ridit in honom för hårt och för tidigt vilket orsakade nervskador i halskotpelaren. Idag har jag även en valack som precis fyllt 2 år.

Det blev lipizzaner av en slump. Men att jag fortsatt med lipizzaner framför de stora halvbloden, är för att de är så otroligt vänliga, tillgivna och med så mycket personlighet. Att dom även är otroligt ridbara och vill så mycket är ytterligare en fin aspekt av rasen.

Det bästa med rasen ör att den är så mångsidig och stark! En dressyrhäst behöver aldrig vara bara en dressyrhäst. Ser man på föreningens hästar så kan man hitta hästar som tävlar dressyr, working equitation, fälttävlan, western, körning osv. Och även ganska framstående resultat i den gren man tycker om. Man vet att när man köper lipizzaner så är man inte ”låst” vid en gren som man ibland är med andra raser.

Just nu har jag 2 hästar. Siglavy Stornella, ett sto på 19 år och Favory Maximus, en valack på strax över 2 år.

Viktigaste målen just nu är att fortsätta arbetet med den unga hästen. Nästa steg är tömkörning lastning/transport och att bli bekväm med träns. Båda mina hästar har nerv, och med den unga så är ett viktigt mål att utmana hans rädslor så att han blir en trygg häst att rida på. Jag gillar nerv på dressyrbanan, så jag är positiv till den, även om jag helst undviker den på uteritter. Med den äldre har jag precis ridit en långritt på 8 timmar ihop med Therese Bjerketorp. Det va fantastiskt roligt! Målet med henne är enbart att hon ska få ha ett skönt och värdigt pensionärliv, hon har nämligen gett ALLT för mig genom åren. Nu är det min tur att ge henne allt. Upplevelserna vi haft genom åren går inte att mäta, så jag bifogar några bilder på dem som även visar rasens mångsidighet samt några nytagna på båda hästarna. Alla foton är tagna av mig/min familj.